

Analiza kosztów i korzyści związanych z zamianą instrumentu finansowego w ramach świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego

Proces inwestycyjny stosowany do zarządzania składem portfela modelowego w ramach usługi doradztwa inwestycyjnego opiera się na dwóch podstawowych etapach decyzyjnych. W pierwszym etapie - alokacji, podejmowana jest decyzja odnośnie udziału w portfelu modelowym poszczególnych klas aktywów (akcji albo obligacji i odpowiednio funduszy lub produktów strukturyzowanych związanych z rynkiem akcji albo obligacji). W drugim etapie – selekcji, podejmowana jest decyzja dotycząca udziału poszczególnych instrumentów w ramach każdej klasy aktywów. Decyzje w obu etapach rewidowane są średnio raz w miesiącu lub częściej, zależnie od warunków rynkowych, oraz opierają się na metodach analitycznych zorientowanych na prognozowanie zmian cen w horyzoncie kilku miesięcy. W wyniku decyzji podjętych w obu etapach może dojść do zmiany udziału poszczególnych instrumentów w portfelu modelowym. Udział części instrumentów może zostać zredukowany w portfelu modelowym lub wybrane instrumenty mogą być całkowicie z niego wyeliminowane. Udział innych instrumentów może być zwiększony lub mogą być dodane nowe instrumenty. Decyzje te zawsze biorą pod uwagę potencjalne antycypowane zmiany cen instrumentów oraz koszty transakcyjne wynikające ze zmiany udziału (koszty kupna, sprzedaży instrumentów).

Tabela niżej prezentuje wyniki analizy zasadności stosowanego procesu inwestycyjnego pod względem relacji kosztów transakcyjnych do możliwych do realizacji stóp zwrotu (dalej: „Relacja kosztów transakcyjnych do estymowanej potencjalnej stopy zwrotu”) w przypadku portfela instrumentów giełdowych. Analiza opiera się na danych historycznych, odpowiednio zagregowanych, odrębnie dla poszczególnych profili ryzyka dla portfela modelowego. W przypadku portfela zawierającego fundusze inwestycyjne, Biuro Maklerskie nie identyfikuje w ramach niniejszej analizy kosztów zamiany z uwagi na nie pobieranie prowizji w kanale internetowym za nabycie, sprzedaż albo konwersję funduszu inwestycyjnego. Ostateczna wartość „Relacji kosztów transakcyjnych do estymowanej potencjalnej stopy zwrotu”, zaprezentowana w tabeli dla każdego profilu, została wyliczona w oparciu o trzy parametry składowe opisane niżej.

Parametr pierwszy, wskazujący ile przeciętnie dni roboczych poszczególne instrumenty (specyficznie ich udziały jednostkowe) były utrzymywane w portfelu modelowym dla każdego profilu. Przykładowo, wartość tego parametru równa 251 dni wskazywałaby, że przeciętnie każda jednostka kapitału w portfelu o danym profilu podlegała transakcji kupna-sprzedaży raz na rok, a więc z taką częstością podlegała kosztom transakcyjnym kupna i sprzedaży.

Parametr drugi, wskazujący jaką średnią stopę zwrotu w wyrażeniu bezwzględny realizował indeks odniesienia (dalej: benchmark) dla portfela modelowego o danym profilu w horyzoncie czasu wyznaczonym za pomocą parametru pierwszego. Przykładowo, wartość tego parametru równa 10% oznaczałaby, że w rozpatrywanym horyzoncie benchmark zmieniał się przeciętnie o +/- 10%. Należy tu podkreślić, że użycie stopy zwrotu z benchmarku zamiast średniej stopy dla poszczególnych instrumentów używanych w portfelu jest zabiegiem wysoce konserwatywnym (ostrożnościowym). Zmienność benchmarku jako zdywersyfikowanego portfela wielu instrumentów jest bowiem zwykle znacznie niższa niż zmienność pojedynczych instrumentów, co oznacza, że w rzeczywistości każda decyzja o kupnie lub sprzedaży instrumentu mogła przyczynić się do znacznie większych relatywnych zysków, niżby to wynikało z przyjętej do obliczeń zmienności benchmarku.

Parametr trzeci, wskazujący jakie były dla każdego portfela modelowego o danym profilu przeciętne jednostkowe koszty sprzedaży i kupna instrumentów w portfelu, z uwzględnieniem instrumentów ze wszystkich klas aktywów, używanych w danym profilu. Przykładowo, wartość tego parametru równa 0.20% oznaczałaby, że przeciętnie w portfelu modelowym o danym profilu transakcja sprzedaży oraz kupna jednostki portfela kosztowała 0.20% wartości transakcji.

Wyliczona i zaprezentowana w tabeli „relacja kosztów transakcyjnych do estymowanej potencjalnej stopy zwrotu”, powinna być interpretowana w taki sposób, że im wyższa jest jej wartość, tym jednostkowe koszty transakcyjne skonsumowały większą część przeciętnej estymowanej (za pomocą zmienności benchmarku) stopy zwrotu, możliwej do realizacji w wyniku podjętej transakcji.

Nazwa Profilu dla portfela modelowego instrumentów giełdowych	Relacja kosztów transakcyjnych do estymowanej potencjalnej stopy zwrotu
Profil Konserwatywny	8,90%
Profil Stabilny	3,39%
Profil Zrównoważony	3,33%
Profil Dynamiczny	3,50%

Analiza została sporządzona przez Biuro Maklerskie BNP Paribas Bank Polska S.A. na podstawie obowiązujących kosztów transakcyjnych oraz danych historycznych z okresu 30.11.2021 – 30.11.2024 dotyczących stóp zwrotu z benchmarku określonego dla portfela modelowego o danym profilu, który jest dostosowany do profilu inwestycyjnego klienta, wyznaczonego na podstawie „Formularza oceny adekwatności instrumentów finansowych i usług maklerskich oraz oceny odpowiedniości usługi doradztwa inwestycyjnego i usługi zarządzania portfelem”